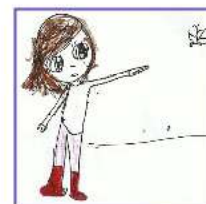


האמא הכי מעצבנת בעולם

האמא הכי מעצבנת בעולם



האמא הכי מעצבנת בעולם

מאת: יסמין להב איור: אריאל וינטר זאבי



חאת: יסמין להב
איור: אריאל וינטר זאבי

אמא של גליה היא קצת מעצבנת.

תמיד יש לה בקשות ותמיד היא מתלוננת.

בבוקר, למשל, כשגליה רק מתעוררת,

דבר ראשון אל הספה עוברת,

ושם, בשכיבה-ישיבה, עם כוס שוקו ביד, ממשיך שלב היקיצה,

תוך צפייה בתוכנית טלוויזיה מאוד נחוצה.

אמא, שבזמן הזה כבר הספיקה להתלבש, להסתרק, להסתדר ולהתארגן,

נכנסת מיד למצב המעצבן:

"אני מבקשת שתלכי להתלבש ולצחצח שיניים",

היא אומרת בקול די חזק ולגמרי לא מתחשבת

בכך שבדיוק התחילה התוכנית השנייה, שגליה ממש אוהבת.

מה שאמא לא מבינה הוא דבר די שקוף,

שהשכיבה על הספה הכרחית כדי שהכוח יחזור לגוף.



בלית ברירה גליה גוררת את גופה החלוש אל ארון הבגדים,
ובוחרת את מה שנראה לה הכי מתאים:
מכנסיים ורודים, חולצה ירוקה, גרב אחת לבנה ושנייה סגולה.
"צחצחת כבר שיניים?" אמא מפריחה לאוויר שאלה
וגליה מחזירה תשובה בקול קצת רטון:
"אוף, אמא, את לא צריכה כל הזמן להגיד, זה ממש מעצבן".



חולפות כמה דקות,

(לדעת אמא של גליה הן היו ממש ארוכות)

ובשיניים נקיות וסימנים לבנים מעל השפתיים

גליה מופיעה עם דף נייר בידיים.

בדרך מהאמבטיה נתקלה בציור שהתחילה אתמול,

והופ, ביד כבר יש לה גם מכחול.

לפתע נהיה ממש דחוף להוסיף פרפר או שניים

שירחפו מעל הפרחים ומתחת לשמים.

אמא של גליה עוד שנייה מתפוצצת:

"מתוקה שלי, זה ממש לא הזמן, עוד לא אכלת ואנחנו חייבות כבר לצאת".



וכך נמשך לו הבוקר, בשני קצבים נפרדים כמעט:

אחד של אמא הממהרת, ושני של גליה, שהוא קצת-הרבה יותר לאט.

המאבק ביניהם נמשך גם ליד המכונית,

כשגליה מוצאת משהו מעניין על הכביש, שמחייב להתבונן ברצינות מדענית.

אך לאמא אין זמן למדע בבוקר הזה והיא מיד מעלה דרישה:

"גליה, אני נוסעת. תצטרפי אלי בבקשה".

בפנים זועפות גליה עולה למושב מאחור

ויודעת שהבקשה הבאה תהיה לחגור.

אבל היא, שידועה בחברות ללא דופי

מקדימה ואומרת: "אני חוגרת קודם את קופי".



לאחר נסיעה קצרה נפרדות השתיים בבית הספר "נרקיסים"
בנשיקה ובברכת "שיהיה לך יום מקסים",
וכל אחת הולכת לענייניה:
גליה מתחילה את יומה כתלמידה
ואמא – לעבודה.



חושבים שאמא של גליה מעצבנת רק בבוקר? תחשבו אחרת.

כי גם אחר הצהריים יש לה עצבונים לתפארת.

בנסיעה היא מבקשת מגליה לא לצעוק כי זה מפריע לה לנהוג ומסוכן,

לא לשחק עם החלון, לא לנופף בבלון, ולא לעשות פירורים כמובן.



בסופר היא תמיד לא מסכימה לקנות שום דבר שגליה רוצה,

ובמשחק זיכרון, אמא מתלוננת שהיא מציצה.

במגרש המשחקים היא מתעייפת מהר

ובימי הולדת של חברים תמיד מבקשת להשתחרר.

ביום הכי חם היא רוצה לצלם את גליה רצה בשדה הפתוח

ובשישי בצהריים היא תמיד תמיד רוצה לנות.



והכי מעצבן, כשבאמצע שיחה על נושא חשוב ביותר,
כשגליה נמצאת באמצע משפט ובראשה מתפתח איזה רעיון או הסבר,
פתאום נעשה לאמא דחוף להתערב ולהגיד איזה דבר,
וגליה מתבלבלת ושוכחת מה רצתה לומר,
ומרוב בלבול וכעס דמעות שוטפות לה את העיניים,
ואמא רק אומרת: "מתוקה שלי. את צודקת. זה לא יקרה שוב.
תנסי להירגע בינתיים?"
גליה חושבת בלב ואז אומרת בקול רם:
"את האמא הכי מעצבנת בעולם!"
כי איך אפשר להירגע, כשמילה שעמדה ממש על קצה הלשון
נכנסה חזרה פנימה והלכה לאיבוד במעמקי הגרון?



בערב, כשגליה אוכלת – אוכל טעים שאמא הכינה,
בזה היא דווקא טובה,
וגליה אפילו זוכרת לפעמים לציין זאת באהבה,
אבל אין ארוחה בלי שלל דברים שצריך ואסור,
וכל ערב אותו הסיפור:
"תשתמשי בסכו"ם", למרות שהרבה יותר נוח בידיים,
ו"אל תשימי יותר מדי מלח", "תיזהרי לא לשפוך את המים",
"לא לקום מהשולחן", "לא להתנדנד בכיסא" ו"לא לנגב בבגדים",
ו"אל תשימי ידיים על הקיר כי זה עושה כתמים שלא יורדים",
והכי מרגיז בזמן הארוחה, זה שכל דבר שרוצים, צריך להגיד בבקשה.
כי אחרת אמא אומרת: "גליה, אני לא משרת ולא מקבלת פקודות".
אוף, איזו אישה.



אחרי האוכל, בשלב המקלחת, ממשיכה לה הדרמה,
ואמא לא נרגעת עד שגליה מקולחת, מצוחצחת, מסורקת ולבושה בפיג'מה.
ורגע לפני שגליה מתעייפת, היא ממש חייבת לעשות עוד איזו סלטה או שתיים,
שמתחילה על הראש של אמא ונגמרת אצלה ברגליים.
ואמא? ניחשתם נכון,
היא חושבת שזה הזמן להירגע לפני שהולכים לישון.



אבל ממש לפני השינה, כשלאמא אין כבר כוח לשום דבר,
וגם לגליה החשק להתעצבן נגמר,
אז אמא רק מנשקת ומחבקת ומלטפת, ואומרת בשקט, כמעט בסוד:
"לילה טוב ילדה יפה שלי, ניפגש בבוקר, אני אוהבת אותך מאוד".
וכל אחת בלב שלה אומרת:
"לא הייתי מחליפה אותה באף אחת אחרת!"

